

ALBU, Ioan

(7 aprilie 1918, comuna Hodac, jud. Mureș – 6 ianuarie 1997, Cluj-Napoca)

Absolvent al Facultății de drept din Cluj (1948), a fost cadru didactic al Universității „Babeș-Bolyai” pentru aproape patru decenii (1948-1983). A participat mai mult de 4 ani la cel de-al Doilea Război Mondial, fiind veteran de razboi. Eminent specialist în dreptul familiei, drept funciar și drept civil, a obținut titlu de doctor în științe juridice cu teza *Characterul istoric și de clasă al relațiilor de familie* (1966). A participat la conferințe internaționale pe teme de dreptul familiei, cu prezentare de lucrări, în 1974 la Bratislava (Slovacia) și în 1979 la Uppsala (Suedia).

A primit premiul *Simion Bărnuțiu*, acordat de Academia Română în semn de recunoaștere a contribuției sale la studiul dreptului (1976).

A elaborat o serie de monografii exhaustive de dreptul familiei: *Nulitatea căsătoriei în practica judiciară* (1974), *Înfierea* (1977), *Căsătoria în dreptul român* (1988), precum și un amplu tratat de *Dreptul familiei* (1975).

În domeniul dreptului civil, a publicat: *Rolul și funcțiile dreptului* (1976), *Răspunderea civilă pentru daune morale* (1983), *Introducere în studiul obligațiilor* (1984), *Drept civil. Contractul și răspunderea contractuală* (1994).

În subsidiar, a fost preocupat de problematica dreptului funciar: *Curs de drept funciar. Cărțile funciare* (1957), *Noile cărți funciare* (1997).

A publicat lucrări didactice și a colaborat cu articole, studii și recenzii la reviste din țară și străinătate.

ALEXANDRESCU, Dimitrie

(4 octombrie 1850, Iași – 9 februarie 1925, Iași)

Studii la Institutul Pilat din Lemberg (1860-1861) și la Liceul Napoleon din Paris (1861-1870). Bacalaureat în litere la Sorbona (1870). Studii juridice la Universitățile din Nancy (1870-1871) și Paris (1871-1875).

Procuror la Tribunalul Iași (1875). Judecător de ședință la Tribunalul Iași (1878). Judecător de instrucție (1878). Prim-procuror la Tribunalul Iași (1878). Avocat în Baroul Iași (1880-1899). Procuror general al Curții de Apel din Iași (mai-octombrie 1899). Procuror general (octombrie 1899 - iunie 1900) și consilier (iunie-decembrie 1900) la Înalta Curte de Casație. Secretar general al Ministerului de Justiție (6 martie 1891 – 21 octombrie 1892). Deputat (1888) și senator (1904-1907) în Parlamentul României. Expert pentru Guvernul Bulgariei în comisia de codificare a dreptului civil (1905). Profesor de Drept civil la Universitatea din Iași (1894-1925). Decan al Facultății de Drept din Iași.

Considerat „întemeietorul studiului comparat de drept în România” (M. Hacman), Dimitrie Alexandrescu a fost cel mai prolific autor din literatura juridică românească a acestei perioade. Cele mai semnificative lucrări ale sale sunt ample exerciții comparative ale legislației civile românești cu dreptul roman, vechiul drept românesc și cu legislația modernă din mai multe țări europene.

Autorul monumentalei lucrări, în 11 volume, *Explicațiunea teoretică și practică a dreptului civil român în comparațiune cu legile vechi și cu principalele legislațiuni străine* (1886-1915). Dintre acestea, cinci volume au fost republicate într-o ediție amplu adăugită. Metoda comparativă a fost abordată și în lucrarea *Droit*

ancien et moderne de la Roumanie. Etude de législation comparée (1897), în care expune principiile și instituțiile dreptului civil (mai puțin materia obligațiilor), procedura civilă și face o incursiune în istoria dreptului românesc de la Pravila lui Vasile Lupu (1646) și până la apariția Codului civil (1864).

A publicat numeroase note de jurisprudență, articole și recenzii în toate revistele de specialitate din România și în cele mai importante reviste franceze. Dintre alte studii menționăm: *Obligațiile vânzătorului* (1893), *Divorțul în dreptul roman și român* (1897), *Organizarea politică introdusă de S. Tallius la Roma* (1897), *Despre contravențiuni* (1906), *Păreră în chestiunea tramvaielor din București* (1911), *Interpretarea art. 82 și 84 din legea învățământului superior cu privire la transferarea unor profesori de la Facultatea de Drept din Iași la cea din București* (1915).

Preocupat de problema unificării legislative, a încercat elaborarea unui anteproiect de Cod civil și a unui manual de drept civil comparat. Fragmente din *Anteproiectul de revizuire a codului civil, elaborat conform însărcinării Comisiunii de unificare a legislației* și din *Manualul de drept civil român în comparație cu dreptul austriac, maghiar și rusesc, precum și cu alte legiuri străine* au fost publicate în revistele „Tribuna juridică” (1921) și, respectiv, „Curierul judiciar” (1924).

Prin grija romanistului Matei Nicolau au fost publicate postum patru volume din *Principiile dreptului civil român – operă inedită tipărită după manuscrisele autorului – cuprinzând doctrina și jurisprudența până la zi, precum și maximele, aforismele, proverburile și regulile de drept cele mai cunoscute, române, franceze, germane etc., absolut toate comentate de autor, așezate în ordinea codului civil, cu aplicarea lor la diferitele materii ale dreptului* (1926-1927). Autor al unei comedii într-un act intitulată *Rămășagul sgârcitului* (1879). Director al revistelor „Curierul judiciar” (1900-1907, 1910-1916), „Tribuna juridică” (1919-1923) și „Justiția”.

ALEXIANU, George

(1 ianuarie 1897, Străoanele-Panciu, j. Vrancea – 1 iunie 1946, Jilava)

Studii secundare la Liceul „Unirea” din Focșani. Licențiat al Facultății de Drept din București. Doctor în drept al Universității din București (1925).

Avocat. Rezident Regal al ținutului Suceava (13 august 1938-31 ianuarie 1939). Rezident Regal al ținutului Bucegi (1 februarie 1939 - octombrie 1940). Guvernator al regiunii Transnistria (19 august 1941 - 26 ianuarie 1944). Conferențiar suplinitor (1926-1927), profesor agregat (1927-1930) și profesor titular (1930-1940) la catedra de Drept constituțional comparat a Universității din Cernăuți. Profesor de drept constituțional la catedra de Drept constituțional a Universității din București (1940-1944).

Autor al unor valoroase lucrări din materia dreptului public: *Dreptul constituțional* (1926), *Răspunderea puterii publice* (1926), *Studii de drept public* (1930), *Curs de drept constituțional* (trei volume, 1930-1937), *Le statut des fonctionnaires publics en Roumanie* (1933), *Principii de drept constituțional* (1939). Împreună cu Paul Negulescu a publicat un vast *Tratat de drept public* (două volume, 1942-1943) și a înființat *Colecțiunea vechilor legiuiri administrative*. A publicat în colaborare ediții comentate ale legislației fiscale, educaționale și administrative: *Codul contribuțiilor directe. Conținând legea contribuțiilor directe din 1923 cu expunerea de motive, debateri parlamentare, doctrina și jurisprudența la zi a Curții de Casație și Curților de Apel* (1926), *Codul învățământului (primar, secundar, superior)* (1929), *Codul administrativ adnotat* (1930), *Organizarea administrației școlare. Lege pentru organi-*

zarea și funcționarea Ministerului Instrucțiunii Publice și al Cultelor din 1 iulie 1930 (1931), Codul civil în vigoare în Ardeal și Bucovina cu trimiteri la legile și regulamentele speciale, adnotat cu jurisprudența Înaltei Curți de Casație Română (1937). A continuat după moartea lui Constantin Hamangiu publicarea Codului general al României. A coordonat Colecția legilor României (1933-1943) în care au apărut peste 200 volume de legi adnotate cu jurisprudența Înaltei Curți de Casație și a 10 volume de colecții lunare de legi. A realizat Repertoriul general alfabetic al tuturor codurilor, legilor și decretelor-legi, convențiuni, decrete, regulamente etc. pentru perioada 1 ianuarie 1860 - 1 ianuarie 1940 (două volume, 1940-1941).

A tradus în limba română lucrări aparținând lui Fustel de Coulanges și Charles Gide. Prim-redactor al revistei „Pandectele Române” și director al revistei „Pandectele săptămânale”. Membru al Institutului de Științe Administrative a României și al Institutului Internațional de Studii Administrative din Bruxelles. Doctor Honoris Causa a Universității din Odessa (5 februarie 1944).

ANCA, Paul Petre

(21 ianuarie 1902, Alexandria, Teleorman – 14 decembrie 1980, ***)

A urmat liceul *Matei Basarab* din Capitală și apoi cursurile Facultății de Drept a Universității bucureștene, promovând examenul de licență cu distincția „cu cinci bile albe *magna cum laude*” (1922). A obținut titlu de doctor în drept la Universitatea din Paris (1925).

În mod constant a lucrat la nou creatul Consiliu Legislativ, ca referent stagiar (1926-1929), referent titular (1929-1945) și consilier (1945-1948). În această perioadă de activitate, a colaborat cu renumiți civilisti: Traian Ionașcu, Mihail Eliescu, Ștefan Laday. În cadrul Consiliului Legislativ, a participat direct la redactarea *Codului Civil* (1926-1940), promulgat la 30 august 1940.

A colaborat la Consiliul Legislativ și după reînființare (1971-1980), ca și consilier temporar.

A fost detașat la Ministerul Justiției, la Comisia de studii și legi.

Din septembrie 1954, având calitatea de cercetător științific principal, la Institutul de Cercetări Juridice, va continua lucrul la revizuirea Codului Civil, împreună cu profesorul Octavian Căpățână.

Preocuparea pentru domeniul dreptului civil se vede reflectată și în publicistica de specialitate. A făcut parte din colectivul de redactare a celor două volume: *Legislație civilă uzuală* (1956), a elaborat împreună cu profesorul Tudor R. Popescu lucrarea *Teoria Generală a Obligațiilor* (1968), participând și la realizarea monografiei *Încheierea căsătoriei și efectele ei* (1981) – coordonată de Ion I. Filipescu.

O atenție deosebită a acordat analizei de practică judiciară în domeniul dreptului civil, prin publicarea unor studii în acest sens: *Examen teoretic al practicii judiciare în dreptul civil* (1959); *Aspecte din practica judiciară legate de determinarea naturii juridice a schimbului de locuințe* (1964).

În domeniul dreptului locativ, a conlucrat la monografia *Dreptul locativ în lumina noilor reglementări socialiste* (1968), realizând și o serie de studii proprii: *Dreptul de a indica pe beneficiarul unei suprafețe disponibile de locuit* (1966); *Probleme privitoare la dreptul locativ* (1969); *Condițiile de desființare a ordinului de repartizare în materie locativă* (1969), *Schimbul de locuințe* (1970).

ANDREI, Petru P.

(20 iunie 1922, Iași – 11 februarie 2002, Iași)

Studii secundare la Liceul Internat din Iași. Licențiat al Facultății de Drept din Iași. Doctor în drept al Universității din Iași. Referent la Comisia de Armistițiu (1946). Director de cabinet al ministrului Mihai Ralea. Asistent universitar la Facultatea de Drept din Iași (1946-1949). Deținut politic (1949-1952). Consilier juridic la Institutul Politehnic Iași. Lector universitar la Facultatea de Drept din Iași (1972-1983). Membru fondator al Fundației Academice „Petre Andrei” (1990). Rector fondator al Universității „Petre Andrei” din Iași. Profesor la Facultatea de Drept din cadrul Universității „Petre Andrei” din Iași.

A publicat mai multe cursuri universitare în materia dreptului civil: *Drept civil. Persoana fizică* (1976), *Drept civil. Partea generală* (1978), *Drept civil. Partea generală. Persoana fizică* (1998, în colaborare cu Irina Apetrei). Autor a numeroase studii în care a fost preocupat de chestiuni juridice controversate (ocrotirea minorului, regimul juridic al numelui și pseudonimului, domiciliul real, transplantul de organe, contractul de muncă, răspunderea juridică a persoanelor încadrate în muncă etc.), de istoria gândirii juridice și a Codului civil românesc.

În colaborare cu Valeriu Florin Dobrinescu, Cătălin Bordeianu și Doru Tompea a desfășurat o amplă activitate de recuperare și publicare a manuscriselor și lucrărilor tatălui său, Petre Andrei. Pentru întreaga activitate de editare și promovare a operei savantului Petre Andrei a primit premiul „Ion Petrovici” al Academiei Române (1999). Redactor șef al „Anuarului” Universității „Petre Andrei” din Iași. A fost primul crainic al postului de radio

„Moldova” și a inaugurat prima emisiune (2 noiembrie 1941).
Membru al Societății culturale ETHOS și al Societății de Bioetică
a Medicilor Naturaliști din Iași.